

[Mogens Fog.]

at det er svært at skaffe kvalificeret personale til de hospitaler, der ligger langt fra de store byer. Det gælder også for nogle af de nuværende sindssygehospitaler, at de har svært ved at skaffe kvalificeret personale, fordi de ligger så isoleret. Også det hensyn må tages med, fordi det indirekte er et hensyn, som vedrører de syges trivsel.

Jeg vil derfor meget henstille, at man også denne gang sprænger partirammerne, og at også de to store grupper, hvis ordførere har taget til orde for, at det skulle have sit forblivende ved Brønderslev, de medlemmer, som ønsker at tage fuldt saglige hensyn, støtter det forslag, som vi har til behandling her.

Evald Christensen: Det ærede medlem hr. Fibiger kom med en udtalelse, som jeg synes det er værd at sætte en streg under. Det var den, at når rigsdagen havde bestemt, at der skal være et sindssygehospital — ikke, som nogen har nævnt; i Nordjylland, men i Vendsyssel eller Hjørring amt, som jo er en del af Nordjylland —, så kunne man lade sagkundskaben om, hvor det hospital skulle ligge. Det synes jeg var meget fornuftigt sagt. Det gjorde man ikke denne gang, men det er jo en tanke, som man kunne have i erindring for fremtiden, når man skal bygge nye hospitaler.

Jeg har lyst til at spørge det ærede medlem hr. Mogens Fog, om der er nogen stor forskel på afstanden mellem Riiskov og Aarhushospitalerne og mellem Brønderslev og Hjørring. Der er måske omtrent lige langt.

Ellers vil jeg gerne sige, at når man nu vil flytte sindssygehospitalet, der ifølge lov nr. 205 af 4. juni 1947 skal ligge i Brønderslev, til en anden plads, så er det jo en meget ejendommelig situation. Hvad der, i alt fald delvis med sagkundskaben bag, mentes at være i orden i 1947, er helt splittet galt i 1949 eller 1950. Nu står vistnok den samlede sagkundskab bag ved det, der her foreslås, og den skal vi ikke sidde overhørig. Nu tør jeg ikke sige, at der ikke har været en sådan udvikling med hensyn til det her omhandlede område, sindssygehospitaler og sindssygelægevidenskaben, at der må ses anderledes på det nu, selvom det kun er et par år siden, vi behandlede sagen. Jeg synes, man har lagt mærke til i de sidste få år, at der har været en rivende udvikling på det område. Men så må det jo også med nogen styrke kunne hævdes, at når psykiatrien nærmer sig stærkt til andre grene af lægevidenskaben, som f. eks. med hensyn til røntgenundersøgelser og de forskellige

ting, som er nævnt her i dag, så er der også blevet mulighed for at indlægge de sindssyge på almindelige hospitaler med virkeligt håb om, at det nytter noget.

Så kommer spørgsmålet, hvor stor betydning det har, om sindssygehospitalet ligger 1 km eller 20 km fra det almindelige hospital, hvor megen betydning det har; om sindssygehospitalet ligger ved Brønderslev eller ved Hjørring; der er nemlig ca. 20 km mellem Brønderslev — det sted, hvor sindssygehospitalet skal ligge — og centralsygehuset i Hjørring. Det skulle vel nok være nogenlunde let at udveksle læger mellem to sådanne hospitaler. Kan man her påpege næsten uoverkommelige vanskeligheder, så kan det naturligvis blive et problem for lægerne ved de pågældende hospitaler. Jeg har før været med til at drøfte problemet og kom nu ved det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens bemærkninger til at tænke på, at det kan godt være, det betyder meget, at der er en let forbindelse, så lægen fra det almindelige hospital kan gå til sindssygehospitalet og omvendt snart sagt på en hvilken som helst tid af dagen, og sådan at man ikke behøver at få fat i en bil for at komme fra det ene hospital til det andet. Det betyder virkelig noget, psykologisk, at der er en sådan forbindelse mellem de to lægehold, på sindssygehospitalet og på det almindelige hospital. Det skaber tryghed for, at man når de bedste resultater, og vi må jo først og fremmest tænke på, at patienterne får det så godt som muligt, bliver hjulpet så godt som muligt.

Man kan jo ikke lade være at tænke på — det har vi også hørt meget om i dag —, at der i Brønderslev er gjort store forberedelser i anledning af opførelsen af sindssygehospitalet, og hvis ikke afstanden mellem Hjørring og Brønderslev er for stor, hvis afstanden ikke har virkelig betydning, så kan man ikke gå bort fra den engang vedtagne lov; men det er vel ikke forkert at henstille, at man overvejer sagen i et udvalg, så man kan komme til det bedst mulige resultat i denne vigtige sag.

Jeg vil gerne sige på min gruppes vegne, at vi er ikke enige i dette spørgsmål, hvad man næppe er i nogen gruppe her i tinget; men det resultat, jeg er kommet til, er dog det, at skulle der stemmes nu, måtte jeg stemme for, at det bliver, som det er vedtaget, at loven af 1947 bliver ved at gælde.

Bollerup Madsen: Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men et par bemærkninger vil jeg gerne have lov til at gøre. Jeg vil gerne understrege, hvad der allerede